

ת"פ 20140/07/14 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד אברהם חיים טובול, דניאל גיטלמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 20140-07-14 מדינת ישראל ואח' נ' טובול ואח'

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנא דניאלי
רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור
מרכז ותיקים מיוחדים

נגד
הנאשמים
1. אברהם חיים טובול
2. דניאל גיטלמן

גזר דין בעניינו של נאשם 2

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בשני כתבי אישום נפרדים אשר הוגשו נגדו. בהתאם לכתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הברחת טובין, בניגוד לסעיף 211(א)(1) ביחד עם סעיף 218 לפקודת המכס [נוסח חדש], תשי"ז-1957 (להלן: "הפקודה"), החזקת טובין מוברחים ללא הצדק כדין, בניגוד לסעיף 211(א)(2) ביחד עם סעיף 218 לפקודה, עשיית מעשה כדי להתחמק מתשלום מס קנייה, בניגוד לסעיף 22(א)(5) לחוק מס קנייה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952 (להלן: "חוק מס קנייה"), ומסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר, בניגוד לסעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. בהתאם לכתב האישום השני הורשע הנאשם במעבר ב"מסלול הירוק", בניגוד לתקנה 42 ביחד עם תקנה 30 לתקנות המכס, התשכ"ו-1965 וסעיף 30 א לפקודה.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, שימש הנאשם כבלדר לצורך הברחת סגירות והפצתן, דרך נמל התעופה בן-גוריון. ביום 7.7.14 שב הנאשם ארצה בטיסה, בהביאו עימו ב-2 מזוודות לא פחות מ-1,500 חפצות סגירות ארוזות ב"פאקטים". מזוודה נוספת שנרשמה ע"ש הנאשם הוברחה על-ידי בלדרית אחרת, ובה 750 חפצות סגירות ארוזות ב"פאקטים". הנאשם פעל במסגרת רשת אשר הופעלה על פי הנטען על ידי נאשם שעניינו טרם הסתיים, ואשר כללה באותה טיסה שלוש בלדריות תושבות חוץ. בטיסה הוברחו 2510 חפצות סגירות ב-4 מזוודות, תוך השתמטות מתשלומי מיסי ייבוא ומע"מ בסכום כולל של 54,050 ₪.

בהתאם לעובדות ת"פ 48960-09-14, אשר אף בו הודה הנאשם, בתאריך 14.2.14 חזר הנאשם מחו"ל כשהוא נושא

עמו 82 "פאקטים" של סיגריות, ובכל פאקט 200 סיגריות. הנאשם עבר דרך ה"מסלול הירוק" בנמל התעופה, ובכך הצהיר כי המטען מכיל טובין פטורי מס בלבד. במעשיו אלו התחמק מתשלום מס קנייה בסך 14,071 ₪ ומתשלום מע"מ בסך 3,035 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשיו פגע הנאשם בקופת משלם המיסים וביבואנים הפועלים על פי החוק. נטען כי הנאשם הבריח 333 פאקטים בסך הכל, כמות מסחרית אשר יש בה כדי להצדיק החמרה משמעותית בעונש. כן נטען כי עסקינן בשני מקרים נפרדים של הברחה, בהפרש של 5 חודשים זה מזה, וכי מעשיו של הנאשם מלמדים כי חרף העובדה שנתפס בפעם הראשונה בהבריחו 82 פאקטים, הוא לא נרתע ובעזות מצח שב והבריח פעם נוספת, כמות גדולה יותר, בת 251 פאקטים, ובסך הכל התחמק הנאשם מתשלום מס בסך של כ- 71,000 ₪. נטען כי מעשיו מלמדים כי אין לו מורא מרשויות החוק.

עוד נטען, כי עבירות המס הפכו בשנים האחרונות לרעה חולה בחברה, וכי בהתאם להלכה אין ליתן משקל משמעותי לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמצבו הכלכלי.

לפיכך, נטען כי מתחם העונש הראוי באשר לעבירות בכתב האישום המתוקן, הינו 4-18 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, קנס והתחייבות, בעוד מתחם העונש הראוי בכתב האישום שצורף, הינו מ-4 חודשי מע"ת ועד 2 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, קנס והתחייבות.

נוכח כך שמדובר בשני אירועים נפרדים, וכי תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מוחשי מאחר והנאשם אינו מפנים את החומרה שבמעשיו, עתרה המאשימה להשתת 4-6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, מע"ת לתקופה של למעלה מ-6 חודשים, קנס בגובה 15,000-20,000 ₪ והתחייבות.

4. **ב"כ הנאשם** טען כי מדובר באדם נורמטיבי בן 23, וכי יש ליתן משקל להיותו של הנאשם כמעט בגיר קטין כדבריו, גיל המשפיע על שיקול דעתו. כן נטען כי הנאשם גדל במצוקה כלכלית, וכי בעבור המעשים שביצע קיבל אך סכום של 1500 ₪. ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום המתוקן שונה מכתב האישום המקורי באופן מהותי הן מבחינת העבירות שבו, הן מבחינת הגדרת תפקידו של הנאשם במערך, והן בכמויות הסיגריות, כאשר תחילה הוגדר הנאשם כ"ראש צוות בלדרים", ובסופו של יום הוגדר כבלדר בלבד. כן נטען כי מאחר שהסיגריות נתפסו, נגרם נזק רעיוני בלבד לקופת המדינה, ולא נזק קונקרטי. ב"כ הנאשם הוסיף כי יש ליתן גם משקל לעובדה שכנגד הבלדריות האחרות שנתפסו, תושבות חוץ, לא הוגש כתב אישום.

נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט, וכי אין ביכולתו הכלכלית לעמוד בתשלום קנס משמעותי.

כן נטען, בהסתמך על פסיקה שהוצגה, כי מתחם העונש ההולם הינו מאסר מותנה וקנס, וכי שירות המבחן חרג מסמכותו בהמליצו על ענישה לריצוי בעבודות שירות, נוכח סירובו של הנאשם לבצע של"צ. ב"כ הנאשם הוסיף כי בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם מבין ומפנים את הפסול והחומרה שבמעשיו, ועתר נוכח המתואר לעיל להסתפק במאסר מותנה ובקנס כספי מתון.

בדברו לעונש הביע הנאשם חרטה ולקח אחריות על מעשיו. הוא ציין כי מעשיו נעשו בחוסר שיקול דעת וכי הוא מתחייב שלא לבצע מעשים דומים בעתיד.

דין

5. **עקרון ההלימה** הינו העיקרון המנחה בענישה בהתאם לס' 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
6. **הערך החברתי** אשר נפגע ממעשי הנאשם הינו עיקרון השוויון בכלל, והשוויון בתשלומי המס בפרט. לפיכך הנפגע ממעשי הנאשם הינו הציבור כולו ולא אדם מסוים. עברייני מס רבים הינם אנשים נורמטיביים ללא הסתבכויות נוספות בפלילים, אנשים הנרתעים מלשלוח יד אל כיס הזולת, אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבור. עסקינן בעבירות נפוצות וקלות ביותר לביצוע, אף כי חלקן הגדול אינו נחשף, ולפיכך נפסק כי יש ליתן משקל גבוה להיבט ההרתעתי בענישתם של עברייני מס, ושיקולי ההרתעה גוברים ככלל על הנסיבות האישיות בכגון דא (ר' לענין זה רע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל**).
7. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** בהתאם לס' 40ג' לחוק העונשין, הרי שהנאשם הבריח בשני אירועים שונים כמות מסחרית כוללת בת 333 פאקטים של סיגריות, לשם בצע כסף. הנאשם פעל בחבורה, באופן מתוכנן ותוך חלוקת תפקידים בין חברי החבורה, אף כי הוא עצמו שימש כבלדר ולא כמי שקבע את חלוקת התפקידים. לפעילות המתוכננת ובחבורה השפעה על מידת האשם ועל חומרת המעשים.
8. **לאחר שבחנתי את הפסיקה המרובה בגין עבירות דומות**, מצאתי כי ככלל העונש הנוהג הינו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות (ר' עפ"ג (מח' מרכז) 41060-06-13 **בענין הירשל מרדכי**, ת"פ (שלום רמלה) 24465-12-12 **בענין קרייטמן**, ת"פ (שלום רמלה) 4577-11-12 **בענין לשינקר**, ועוד).
- נמצא כי משך המאסר על תנאי וגובה הקנס וההתחייבות נגזרים ככלל ממידת לקיחת האחריות, ובעיקר מכמות הסיגריות שהוברחה, מגובה המס שנגרע מהמדינה, מכמות הפעמים בה ביצע הנאשם את המעשים, ומקיומן של עבירות מס נלוות.
- בת"פ (שלום רמלה) 61679-01-12 **בענין יורי וינר**, נקבעו מספר מתחמי ענישה, בהתאם לכמות הסיגריות המוברחות. בהתאם לחלוקה בפסק דין זה, הנאשם שלפניי מצוי ברף העליון של הקטגוריה השניה בחומרתה.
- יצוין כי המאשימה הגישה לעיוני מספר פסקי דין בהם נידונו הנאשמים גם לעבודות שירות, אולם באותם מקרים מדובר היה בהברחת חומרים אשר עלול להיגרם מהם סיכון רב יותר, כגון ויאגרה מזויפת, בביצוע עבירות מס חמורות יותר, אשר כנגזרת אף העונש המוגדר בחוק בגין גבוה יותר, או בהשתמטות מתשלום מס בסכומים גבוהים בהרבה מהסכומים שנגרעו, אף רעיונית, במקרה שלפניי.
9. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו בין מאסר מותנה קנס והתחייבות ברף התחתון, למספר חודשי מאסר אשר יכולים להיות מרוצים בעבודות שירות, וענישה נלווית, ברף העליון.
10. **בגזירת העונש בגדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם שבפניי

הינו צעיר בן 23, נעדר עבר פלילי. הוא הודה במעשים בהם בסופו של דבר הורשע כבר בעת מתן תשובתו לאישום, לקח אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי. כן התחשבתי בכך שהסיגריות נתפסו, ולפיכך העדר תשלום המס הינו רעיוני בלבד, וקופת המדינה לא נגרעה.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה כי הנאשם לומד בישיבה ועובד כמשגיח כשרות. הוא מתקשה להתפרנס, ושירות המבחן התרשם כי תחושת חסך כלכלי הינה ציר מרכזי בעולמו של הנאשם וכי הוא ממעיט מחומרת ומשמעות מעשיו. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מונע משיקולי עלות-תועלת. לצד גורמי הסיכון, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות מעורבותו של הנאשם בפלילים וזאת בפרט לאור העובדה כי שב לבצע את אותה עבירה לאחר שנתפס מספר חודשים קודם לכן בגין ביצוע עבירה זרה, ומאחר שהוא נוטה להשתמש בסביבה למימוש צרכיו. הנאשם סרב להשתלב בטיפול ואף סרב לבצע של"צ, שכן לתפיסתו לא מגיע לו עונש על מעשיו. לאור סירובו, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוחשי ומציב גבול בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

11. איני מוצאת כי יש ליתן משקל לעובדה כי הבלדריות הזרות לא הואשמו בגין מעשיהן. ככלל מדובר בעבירות שאינן מצדיקות מעצר משמעותי, ולפיכך היכולת למצות את הדין עם מי שמברח סחורה וחוזר לארצו, ככלל אינה מציאותית. בענייננו, הבלדריות עוכבו בארץ בניגוד לרצון עד לשמיעת עדותן, ואף בכך נענשו על מעשיהן.

חומרה יתרה יש בכך שהנאשם נתפס בכף, אך לא היה בכך כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות, ברמת חומרה ותחכום גבוהים יותר, ובכמות סיגריות גדולה יותר באופן משמעותי. יש בכך כדי ללמד על היעדר מורא, ועל הסיכון הנשקף מפני המשך ביצוע העבירות, כהתרשמות שירות המבחן.

תאור הנאשם בפני שירות המבחן את התלבטותו באם לבצע את המעשה המאוחר בגינו הוא נותן את הדין, לאחר שנתפס בפעם הראשונה, ומסקנתו של הנאשם כי המעשה אינו מסכן אותו שכן הוא אינו אמור בעצמו לאסוף את הסיגריות מהמסוע, מלמדים מפי הנאשם עצמו כי המעשה היה מחושב ומתוכנן, וכי הנאשם לא נרתע מכך שכבר נתפס בעבר.

אף העובדה כי הנאשם סרב לביצוע של"צ מאחר שלשיטתו הוא אינו ראוי לעונש בגין מעשיו, מלמדת על אי הפנמה של המעשים, אשר יש בה כדי ללמד על הסיכון לביצוע עבירות דומות.

לפיכך, הגם שאיני מוצאת כי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, הרי שנוכח טיב העבירות וכמותן, ובעיקר נוכח אי ההפנמה והסיכון שנשקף להמשך ביצוע המעשים, סבורה אני כי יש מקום בעניינו של הנאשם למסר הרתעתי, לפיו במידה וישוב לבצע את המעשים, יהא צפוי לעונש כבד.

נתתי את הדעת לס' 40 ח' לחוק העונשין באשר למצבו הכלכלי של הנאשם, ואתחשב בכך, אף כי תוך מתן בכורה להלכה הפסוקה כמפורט לעיל, לפיה בעבירות מס גוברים שיקולי ההרתעה.

12. **נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם על אחת מהעבירות בהן הורשע.

- ב. קנס בסך 15,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 תשלומים שווים ורצופים, באחד לכל חודש, החל מיום 1.4.15. לא ישלם הנאשם אחד התשלומים במועדו - יעמוד הקנס כולו לפרעון מיידי.
- ג. התחייבות בגובה 15,000 ש"ח להימנע מעבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום. הנאשם יחתום היום על ההתחייבות, אחרת יאסר למשך 5 ימים.

ניתן צו לחילוט הסיגריות או מכירתן, בהתאם לשיקול דעת רשות המיסים.

העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, במעמד הצדדים.